

عنوان مقاله:

ارتباط منگنز قابل جذب خاک با ویژگی های لندفرم و اقلیم در اراضی آهکی استان اصفهان

محل انتشار:

پانزدهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مجتبی فتحی - بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان اصفهان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، اصفهان، ایران

مهدی طهرانی - موسسه تحقیقات خاک و آب

خلاصه مقاله:

شناسایی وضعیت عناصر کممصرف خاک در اراضی تحت کشت جهت تامین غذای کافی برای جمعیت رو به رشد جهان، اجتناب ناپذیر است. به رغم عمومیت کمبود این عنصر، تنوع شرایط خاک و اقلیم در گسترش جغرافیایی و شدت کمبود تاثیرگذار است. در این مطالعه نمونه برداری خاک در استان اصفهان از 2500 نقطه به صورت شبکه ای به فاصله دو کیلومتر و تا عمق 60 سانتیمتر انجام و میزان عنصر منگنز قابل جذب و ویژگی های خاک اندازه گیری شد. سپس متغیرهای کمی مربوط به آب و هوا و توپوگرافی محاسبه گردید. در محدوده مورد مطالعه تغییرات منگنز بین 8 / 1 تا 23 / 5 و میانگین آن 22 / 8 میلیگرم در کیلوگرم بود و کمبود منگنز در 36 درصد اراضی مشاهده گردید. نتایج نشان داد فراهمی منگنز خاکدر این مناطق تحت تاثیر عوامل اقلیمی و توپوگرافی قرار گرفته است. بیشترین میزان منگنز قابل جذب خاک مربوط به اقلیم مرطوب میباشد و کمترین میزان در اقلیم فراخشک مشاهده شد. همچنین از نظر توپوگرافی، فراهمی منگنز در مناطق دارا یسطوح پایدار و مناطقی که شرایط برای تشکیل خاکهای مساعد بوده بیشتر بوده است. روابط رگرسیون در اغلب مناطق معنی-دار بوده و قادر به توجیه تغییرات منگنز شده است.

کلمات کلیدی:

کمبود منگنز ، توزیع جغرافیایی، خاک های اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/729659>

